

[Undervisnings- og forskningsministeren]

Dernæst vil jeg sige til fru Jette Pors, at jeg er helt enig i, at der skal udstedes læseplaner. Jeg ved godt, at der i lovgivningen – både i de nuværende love og i det, vi foreslår – står, at ministeren »kan«. Men det er for at undgå en hel masse forklaringer om, hvilke undtagelser der så er. Vi har hidtil kunnet klare os med en »kan-paragraf«, og der har altid været læseplaner, og det skal der blive ved med at være. Det er i hvert fald regeringens synspunkt. Det, der er så vigtigt, er at fastholde, at de er vejledende.

Takket være ordet vejledende er det nemlig muligt at gøre disse læseplaner ganske præcise; det er muligt at stramme dem op, som det er sket i 1980'erne. Hvis de var obligatoriske for alle, måtte man jo foretage et helt studium i alle tænkelige muligheder og lærere, der kan komme med nye ideer, osv., og så skulle vi give alle mulige dispensationer fra læseplanen.

Derfor tror jeg, det er vigtigt at holde fast i, at der skal være en læseplan; men at den er vejledende, således at mennesker med nye ideer har mulighed for at gøre den lidt anderledes, hvis de får godkendt det hos deres lokale myndigheder.

Jeg har jo siddet i regering ikke blot med hr. Ole Vig Jensens, men også med fru Jette Pors' parti, og jeg synes, at vi i disse spørgsmål er kommet hinanden lidt nærmere, og jeg synes i det hele taget, at skoledebatten bærer præg af, at man ikke er helt så uenig. Man er kommet lidt op af skyttegravene i forhold til 1970'erne, og det gælder også CD, bl.a. fordi det er en erfaren lærer, som har været CD's ordfører i nogle år. Det skal hun ikke have utak for; jeg ville ønske, hun ville blive der noget længere.

(Kort bemærkning).

Jette Pors (CD):

Jeg takker ministeren for de pæne ord. Men jeg skal jo tilbage til en folkeskole og vil gerne være med til at påvirke den, mens tid er.

Jeg tog hele debatten om kan/skal som et meget positivt signal fra ministeren, og jeg tolker det derhen, at det er muligt at få rykket ministeren til at ændre det lille »kan« til det lille »skal«. Det er to små ord, men de har meget stor betydning.

Endelig vil jeg gerne lige minde om, at når vi taler om læseplanerne, er det helt udmærket med vejledende læseplaner, men det er stadig

væk væsentligt, at der er minimumskrav. Minimumskravene skal man jo ikke hen og slå op hele tiden – hvis man er en seriøst arbejdende lærer, får man dem ret hurtigt ind på rygraden – og det er minimumskravene, vi vil have ind i læseplanerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Første behandling af lovforslag nr. L 194:

Forslag til lov om ændring af lov om betalingsregler for spildevandsanlæg.

Af miljøministeren (Per Stig Møller).
(Fremsat 23/1 92).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Eva Møller (KF):

Også dette lovforslag kan jeg på den konservative folketingsgruppes vegne give tilslutning til.

Lovforslaget er, som det også fremgår af ministerens bemærkninger, udarbejdet, fordi der efter en høringsrunde sidste år var et ønske om at få ændret betalingsvedtægten.

Vi er i Det Konservative Folkeparti helt tilfredse med, at lovforslaget er et udtryk for princippet om, at det skal hvile i sig selv. Det finder vi er et rigtigt princip.

Vi er også meget tilfredse med den regelforenkling, der ligger i lovforslaget. Generelt set mener vi, at regelforenkling er godt; det giver en lettere administration, og det giver en større gennemsækelighed og dermed også en øget retssikkerhed for borgerne.